

1 Otázky pro interview

První část: obecné otázky

1. Jak dlouho funguje tato pohřební služba? Jak dlouho v ní pracujete (jaká je náplň Vaší práce)? Kdy a jak jste v pohřebnictví začal?
2. Podle čeho si lidé podle Vás pohřební službu vybírají? Liší se nějak výrazně ceny (na území Brna)?
3. Jaké typy pohřbů nabízíte (kremace/do země, s obřadem/bez, náboženský/občanský)? Jaká je jejich průměrná cena? Jak se liší ceny u nás a za hranicemi? Rostou u nás nějak výrazně (více než v zahraničí)?
4. O který typ pohřbu je největší zájem-mezi nevěřícími, z Brna? Volí nevěřící církevní rozloučení/zvou si církevního řečníka? Mají ne-věřící zájem o individualizovanou formu pohřbu? V jakém smyslu (písně-hudba, proslov-vlastní-jak moc/řečník, ještě něco, co třeba není v nabídce?) Je jim vyhověno? Navrhují/obohacují pohřební služby nějak svoji nabídku? Jakým způsobem? Mění se (nějaké vlivy ze zahraničí? Víte jak je to v zahraničí?) Myslíte, že jsou lidé s nabídkou pohřebních služeb spokojeni?
5. Nabízíte nějakou formu psychické pomoci pozůstalým? Fungují pohřební služby v ČR i na této úrovni? Měly by? Máte nějaké psychologické vzdělání/kurs?
6. Má podle Vás historický vývoj posledních padesáti (a více) let vliv na pohřebnictví v ČR?

Druhá část: názory zaměstnanců

1. Jaký je podle Vás smysl pohřbu obecně? (pomoc při truchlení- „pohřeb je pro žijící“, setkání s ostatními, rozloučení se zesnulým-úcta)? Nabízí pohřeb organizovaný pohřební službou něco jiného/navíc než individuální/neoficiální rozloučení rodiny? Co říkáte na důvod, že je pohřeb psychickou zátěží (setkání s širší rodinou...) a lepší jej proto nepořádat?
2. Jak se podle Vás dnes hovoří o smrti a umírání? Mezi lidmi? Hovoří se dostatečně nebo tabu? Co by mohlo být jinak (co by se mělo změnit)? Může mít to, jak se o smrti mluví mít vliv na pohřebnictví (formy pohřbů, zájem...)?
3. Jak se stavíte k ne-náboženské formě obřadu? Jaká je jeho hodnota? Je dostačující?
4. U jakých lidí se nejčastěji volí pohřeb bez obřadu (u nejstarších lidí?)
Jaký důvod zákazníci uvádějí? Jaké konkrétní důvody je k tomu ve většině případů vedou podle Vás? Jsou podle Vás hodnoceny společnostmi negativně?
5. Dají se nějak obecně popsat pohřby dětí? Mladých lidí (zemřelých náhle/těžce nemocných)? Pohřby starších/starých lidí? Liší se od jiných pohřbů?

6. Hovoří pozůstalí někdy o jejich/zesnulého víře v posmrtný život? Spásu duše? (třeba, že nevěřil a tak je zbytečné dělat pohřeb) Myslíte, že nevěřící Češi (ve smyslu nepřináležení k žádné církvi) věří v posmrtný život?
7. Ovlivňuje nějak úvaha o tom, kolik přijde na pohřeb lidí rozhodnutí o tom, jaký pohřeb pořádat? Dá se to nějak obecně říci? Může podle Vás v rozhodnutí pořádat pohřeb hrát roli „povinnost“ k okolí či (nižší) sociální provázanost obyvatel (třeba ve městech)? „Aby se neřeklo“? Nebo naopak lidé cítí, že na ně není takový tlak a tak je nepořádají? Cítí, že se mohou rozhodnout (nejsou nuceni třeba náboženstvím), zda obřad pořádat? Hovoří o tom, když k Vám přicházejí?
8. Co si myslíte o tzv. „komercializaci pohřebnictví“? Funguje u nás pohřebnictví jako business? Vnímají to tak Vaši zákazníci?
9. Proč je podle Vás v Čechách tolik pohřbů bez obřadu, v porovnání se zahraničím, co je u nás jinak?